

4. Берлач А. І. Біржове право України: [навч. посіб.]. / А. І. Берлач. – К.: Університет «Україна», 2008. – 316 с.

5. Кологойда О. В. Правове регулювання фондового ринку України : [навч. посіб.] / О. В. Кологойда– К. : Юрінком Інтер, 2008. – 320 с.

6. Рябченко О. П. Державне управління економікою України (адміністративно-правовий аспект): дис. доктора юрид. наук: 12.00.07 / О. П. Рябченко. – Х. , 2000. – 466 с.

7. Хаманева Н. Ю. Проблеми адміністративно-правового регулювання економічних отношений на современном етапе / Н. Ю. Хаманева // Административное право и процесс. – 2009. – № 5. – С. 13-16.

УДК 346.1:614(043.2)

Бондаренко Р. Г., Чумак Ю. А., студенти,
Юридичний інститут,
Національного авіаційного університету, м. Київ
Науковий керівник: Гелич А. О., к.ю.н., доцент

ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАМОВНИКІВ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Традиційно суб'єкту відводиться роль «найбільш глибокого елемента правової структури», а в науці господарського права виокремлюється суб'єктна складова як одна з двох складових предмета галузі права [1, с.11]. Дослідження господарсько-правового статусу замовників як спеціальних господарських організацій, уповноважених здійснювати державні закупівлі, крім суто теоретичного інтересу, має важливе практичне значення. По-перше, перманентними є суперечки щодо оптимального змістовного наповнення поняття, які супроводжується боротьбою вузько-приватних, суб'єктних інтересів із загальнодержавними. По-друге, оптимізація, в тому числі на суб'єктному рівні, здійснення закупівель в охороні здоров'я на децентралізованому рівні є об'єктом економічних реформ в Україні.

Замовниками є суб'єкти господарського права, визначені в ст. 1 Закону України «Про здійснення державних закупівель» [2], що здійснюють державні закупівлі у спеціально визначених випадках. Окрім загальних ознак господарсько-правового статусу замовників, ідентифікація у відносинах охорони здоров'я забезпечується наявністю однієї з таких умов: а) предметом господарського договору про закупівлю є основний предмет закупівель у сфері; б) основний, допоміжний предмет закуповується для потреб охорони здоров'я; в) замовником виступає заклад охорони здоров'я, суб'єкт, що надає

соціальні послуги. Можна стверджувати, що будь-яке абстрактне дослідження замовників буде неповноцінним, у такому разі відсутніми виявляться функціональні ознаки. Зрештою й інститути господарського права є особливо чутливими до господарської практики. Слід погодитися з Д. В. Задихайлом, який зазначає, що розвиток спеціалізованого законодавства рано чи пізно поставить питання про викристалізацію в ньому самому власної уніфікованої та власної спеціалізованої частин [3, с. 178].

Первинну ланку системи охорони здоров'я становлять заклади охорони здоров'я. В. М. Пашков до них відносить суб'єктів некомерційного господарювання публічного права, негосподарюючих суб'єктів публічного права, суб'єктів комерційного та некомерційного господарювання приватного права. Згідно з п. 21, 27 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про здійснення державних закупівель» [2] закладами охорони здоров'я зі статусом замовників є негосподарюючі суб'єкти публічного права, суб'єкти некомерційного господарювання публічного права, суб'єкти комерційного господарювання приватного права, в статутному капіталі яких державна або комунальна частка акцій (часток, паїв) перевищує 50%. Щодо суб'єктів комерційного господарювання приватного права, то статус замовника вони фактично можуть набувати як одержувачі бюджетних коштів з огляду на неточність формулювання п. 27 ч. 1 ст. 1 Закону.

Спеціальні вимоги до матеріальної бази встановлені також до суб'єктів господарювання, що здійснюють торгівлю медичними виробами. Так, наказом Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової, роздрібною торгівлі лікарськими засобами» від 31.10.2011 № 723, визначено вимоги до матеріальної бази аптечних закладів, через які, окрім лікарських засобів, відбувається торгівля медичними виробами. Зокрема, пунктом 2.8. Ліцензійних умов встановлено, що суб'єкт господарювання повинен забезпечити відповідність матеріально-технічної бази вимогам нормативних документів щодо виробництва, зберігання, контролю якості, торгівлі лікарськими засобами. Крім того, згідно д п. 2.12. на фасаді будівлі, де розміщується аптечний заклад, згідно із його призначенням повинна бути вивіска із зазначенням виду закладу. На видному місці перед входом до аптечного закладу розміщується інформація про найменування суб'єкта господарювання.

Фармацевтичні підприємства, відповідно до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 26.08.2005 р. № 426, є виробниками

лікарських засобів, тобто господарськими організаціями, що здійснюють хоча б один з етапів виробництва лікарського засобу, тобто серійного випуску лікарських засобів, який включає всі або хоча б одну зі стадій технологічного процесу, в тому числі процеси фасування, пакування і маркування, контроль якості в процесі виробництва, контроль якості готової продукції. Слід зазначити, що згідно з ініційованою Президентом України Програмою економічних реформ на 2010 – 2014 рр. «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» розвиток фармацевтичної індустрії визнається одним з важливих чинників забезпечення національної безпеки держави, однією з основних запорук успішного реформування системи медичного обслуговування. У даному контексті певною проблемою, відповідно до постанови Верховної Ради України від 06.10.2011 р. № 3901-VI, є те, що станом на 01.01.2011 р. в Україні було сертифіковано в порядку наказу Міністерства охорони здоров'я України від 22.11.2002 р. № 391 21 дільницю 15 із 149 вітчизняних фармацевтичних підприємств, на яких виробляється 361 найменування вітчизняних ліків.

Отже, господарсько-правова характеристика замовників у відносинах у сфері охорони здоров'я дозволяє визначити потреби замовників, оцінити їх присутність на ринку, виявити залежність між предметом закупівель замовника та виробленою ним продукцією (наданими послугами), сформулювати алгоритм оптимальної взаємодії між суб'єктами господарювання, на підставі чого, наприклад, можливе формування моделі інноваційного розвитку, узгодження засобів державного регулювання.

Література

1. Про здійснення державних закупівель: Закон України від 01.06.2010 р. // Офіційний вісник України. – 2002. – № 46. – Ст. 21.
2. Задихайло Д. В. Кодифікація інноваційного законодавства: окремі концептуально-правові підходи / Д. В. Задихайло // Вісник академії правових наук України. – 2010. – №4(3). – 177 с.
3. Хозяйственное право Украины: учебник / под ред. А. С. Васильева, О. П. Подцерковного. – 3-е изд., перераб. и доп. – Х. : ООО «Одиссей». – 2008. – 488 с.